

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/63/2013
Identifikačné číslo spisu:	4012200304
Dátum vydania rozhodnutia:	10.10.2013
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4012200304.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: B. C., nar. XX. G. XXXX, trvale bytom A. XXX, proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Bratislava, so sídlom Námestie slobody 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. 1N 1109/11; Ev. č. 136/12 zo dňa 13. januára 2012, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sp/20/2012-60 zo dňa 15. novembra 2012, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sp/20/2012-60 zo dňa 15. novembra 2012, o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom č. k. 24Sp/20/2012-60 zo dňa 15. novembra 2012 potvrdil rozhodnutie odporcu č. 1N 1109/11; Ev. č. 136/12 zo dňa 13. januára 2012, ktorým tento nepriznal navrhovateľovi uplatnený nárok na poskytovanie právnej pomoci podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon č. 237/2005 Z. z.“) z dôvodu, že na základe údajov uvedených v žiadosti a priložených listinných dôkazov mal odporca preukázať, že navrhovateľ nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 6 v spojení s § 8 zákona č. 327/2005 Z. z., keďže nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že rozhodnutie krajského súdu pokladá za nespravodlivé, súčasne poukazujúc na skutočnosti, ktoré sa odohrali v súvislosti s jeho vecou, s ktorou sa obrátil na Centrum právnej pomoci.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že v celom rozsahu sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom krajského súdu a navrhol, aby odvolací súd tento ako vecne správny potvrdil a

odvolateľa zaviazal zaplatiť trovy konania spočívajúce v úhrade súdneho poplatku. Súčasne dal do pozornosti, že odvolanie navrhovateľa neobsahuje podstatné náležitosti vyžadované Občianskym súdnym poriadkom (ďalej len „O.s.p.“), nakoľko navrhovateľ neuviedol, z akých dôvodov považuje rozhodnutie alebo postup súdu prvého stupňa za nesprávny a čoho sa ako odvolateľ domáha. Vzhľadom na uvedené ponechal na zvážení odvolacieho súdu, či nie sú splnené podmienky na odmietnutie odvolania navrhovateľa v zmysle § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p.

Krajský súd uznesením č. k. 24Sp/20/2012-104 zo dňa 10. júla 2013 vyzval navrhovateľa na odstránenie väd odvolania (v lehote 15 dní od doručenia uznesenia) s tým, aby doplnil svoje odvolanie o náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p., teda proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup považuje za nesprávny a súčasne uviedol, čoho sa domáha. Navrhovateľ bol poučený o následkoch neodstránenia väd odvolania, t.j. o odmietnutí odvolania (§ 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p.). Navrhovateľ uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici prevzal dňa 16. júla 2013.

Navrhovateľ na toto uznesenie reagoval podaním zo dňa 19. júla 2013, v ktorom zopakoval, že rozhodnutie krajského súdu pokladá za nespravodlivé a opätovne poukázal na skutočnosti, ktoré sa odohrali v súvislosti s jeho vecou, s ktorou sa obrátil na Centrum právnej pomoci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je potrebné odmietnuť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že odvolanie musí obsahovať tak všeobecné náležitosti (§ 42 ods. 3 O.s.p.), ako aj osobitné náležitosti (§ 205 ods. 1 a ods. 2 O.s.p.); rovnakým spôsobom navrhovateľa poučil aj krajský súd v uznesení na odstránenie väd odvolania. Všeobecnými náležitosťami sú:

- označenie súdu, ktorému je určené,
- kto ho robí,
- ktorej veci sa týka,
- čo sleduje a
- musí byť podpísané a datované.

Medzi osobitné náležitosti odvolania podľa ustanovenia § 205 ods. 1 O.s.p. patrí uvedenie týchto skutočností:

- proti ktorému rozhodnutiu odvolanie smeruje,
- v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda,
- v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne a
- čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z odvolania navrhovateľa, ani z doplneného odvolania, nie je zrejmé, v akom rozsahu rozhodnutie súdu prvého stupňa napáda a v čom toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, ani čoho sa ako odvolateľ domáha. Ide o zásadné náležitosti odvolania, ktoré určujú rozsah preskúmania napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom a sú zároveň vyjadrením dispozičného práva navrhovateľa

(dominus litis) v spore. Úlohou súdu v odvolacom konaní nie je nad rámec odvolania vyhľadávať dôvody prieskumu ani suplovať návrhy účastníka na rozhodnutie vo veci; tieto práva patria výlučne účastníkovi konania.

Na základe ustanovenia § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p., podľa ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a ods. 2, za predpokladu, že boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1 O.s.p. (navrhovateľ bol vyzvaný na odstránenie väd odvolania uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sp/20/2012-104 zo dňa 10. júla 2013) Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24Sp/20/2012-60 zo dňa 15. novembra 2012 odmietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (per analogiam), keď žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.